

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Anastasio. 233.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

tia, consiliisque inopiae progressi sumus, ut nec spatium quidem habeamus Sacerdotij munus Deo exhibendi: quod videlicet mala, quibus vndique cingimur, minimè nobis potestatem faciant instrumenta ea capeffendi, quibus hostilem impetum propulsemus.

Anastasio. 233.

Psalms.

Quod Christus viros sanguinū abominetur, nec eos dūtaxat, verum etiā omnes qui cum ipsis degunt (quod scilicet eorum flagitia & scelera minimè vlciscantur) in Herode ostendit. Etenim post nefariam Baptistæ cædem, relicta regione secessit. Quocirca, nisi & teipsum, & omnes ciues, Herodis fatum subire vis (cum quibus & domus tua, & liberi de medio tollentur) immanem istum furorē comprime. Quid frustra in malam pestē, & exitium festinas?

Matth.

Amazonio. 234.

Matth.

Quid tu incassum libros gestas, & eorū lectionem, per ea, quæ faris, auersaris? Nam cum Dominus ipsum quoque curiosum fæminarum conspectum damnet, tu tamen non modò infano pulchritudinum amore flagras, verum etiam feruile, vrin-tellexi, vitam amplexus es, ut qui cõtubernale seortum acceperis, ac sempiternam ignominia ames. Atqui te illud scripturæ ob oculos habere oportebat, Honorabile connubium in omnibus, & thorus immaculatus, fornicatores autem & adulteros Deus iudicabit: atque illud confectari, hoc odisse. Horrèdum est in Dei manus incidere. Qui hæc scripturæ verba attēdit, haudquaquā his delectatur, verum resistit.

Heb.

Heb.

Sereno. 235.

Matth.

Non ea de caussa Christus, qui pectus ipsum penetrat, ex discipulis suis percōtatur, Quæ me dicūt homines esse, quod variam hominum de se opinionem ignoraret, sed ut hac ratione certam omnibus confessionem traderet, quam ab eo inspi-

τῆς κυκλοτύτων χειρῶν, οὐ διδόντων ἀλάσθαι τῆς ἀμυπηρίων ὀργάνων. ἐπὶ καὶ Φινεές σφοδράτη ἐξεήσατο, ὅτε θεὸς παρωργίζετο.

Αναστασία. σλγ.

Ὅτι ἐδελύσεται χεῖρὸς τοὺς ἄνδρας, τῆς αἰμάτων. Ὅσα αὐτὸς δὲ μόνους φημί, ἀλλὰ καὶ πάντας τοὺς οἰκούντας ἐν αὐτοῖς, ὡς οὐκ ἐπέξιώντας ταῖς αἰτῆς χειρουργίας, δάκνυσιν ἕπι Ἡρώδου. μετὰ γὰρ τὴν τῆς Βαπτίστης μαιφρονίαν καταλιπὼν ἀνεχώρησεν εἰς τοῖς, ἢ καὶ σαυτὸν καὶ πάντας τὰς ἐν τῇ πόλει τῆς Ἡρώδου βέλει τὴν χεῖρ πελευτῆς, μεθ' ὧν καὶ οἰκός σου καὶ παῖδες ἀφανισθῶσιν, πᾶσαι τῆς ἀπὸ τῆς ματίας. ἢ μάτην ἐπέειγες καὶ ὡς ἐξολόσθαι.

Αμαζόνιο. σλδ.

Τὴν καὶ εἰκὴ βιβλιοφορεῖς, καὶ τὴν ἀγάγῃσι ἐκτρέψῃ οἷς ποιεῖς. τῶν κυρίως γὰρ καὶ αὐτὴν τὴν περιεργον θεῶν κατακρίνοντος, σὶ εἰ μόνον ἕπι μὲν τοῖς καλλεσι, ἀλλὰ καὶ βίον ὡς ἐγγων ἀνδραποδῶδη ἠγάπησας, πόρνην σύνομιον λαβὼν, καὶ αἰώνιον ἀπίμειαν ἀγαπῶν, θεὸν συνιδῶν τὸ γεγραμμένον. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ καίτη ἀμίαντος, πόρνοις δὲ καὶ μοιχοῦς κρινεῖ ὁ θεός. καὶ τὸ μὲν ζηλώσαι, τὸ δὲ μισῆσαι. φοβερὸν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας θεῶ. ἢ χ' ἤδεται τῶτοις, ἀλλὰ καὶ ἀντιπάσεται ὡροσῆται.

Σερίνη. σλε.

Οὐκ ἀγνοῶν τὴν τῆς ἀληθῶν περὶ αὐτῆς πολυώνυμον δόξαν ὁ τὰς χερδίας ἐμβατεύων χεῖρὸς, ἤρετο τοὺς ἑαυτῆς μαθητῆς, τίνα με λέγουσιν οἱ ἄνθρωποι εἶναι; ἀλλὰ τὴν ἀσφαλῆ ὁμολογίαν διδάξαι πάντας βεβλόμενος, ἦν